

Veranderende hulp

Voorjaarsreis 2010

Listra-huis

Toekomst

Beste mensen

Het is al weer enige tijd geleden dat we als Stichting Comité Baraolt iets van ons hebben laten horen. Graag willen we u dan ook op de hoogte brengen van de laatste stand van zaken.

Veranderende hulp

In eerdere nieuwsbrieven hebben we u al verteld over onze nieuwe visie. Het volladen van een vrachtwagen met hulpgoederen en die uitladen in Baraolt, Roemenië, is allang verleden tijd. Zeker de laatste jaren hebben we onze lokale partners duidelijk gemaakt dat niet wij, maar dat zij bepalen waar het meest behoefte aan is. Niet wij, maar zij moeten initiatieven ontplooiën. Minstens 1 maal per jaar gaan we dan ook als stichting naar Baraolt om hun hulpvraag en onze mogelijkheden op elkaar af te stemmen. Je zou denken dat via internet en e-mail dit soort ontmoetingen minder belangrijk zijn, maar in werkelijkheid ligt dat toch wat anders. Om echt te proeven hoe de zaken er voor staan moet je daar toch echt rondlopen en moet je met de mensen daar om de tafel gaan zitten.

Wij streven er naar om onze hulp in de vorm van een budget vorm te geven. Met onze financiële middelen

kunnen zij dan een keuze maken voor die zaken die het meeste nodig zijn. Nu hebben we daar ook een prima mogelijkheid voor: de Listra-stichting. In het bestuur hiervan zitten o.a. een huisarts (Ferenc Szilagyi), een ziekenhuisbestuurder (Maria Denes) en een pastor (Attila Bartha). Deze sleutelfiguren staan middenin de samenleving. Zij hebben het vertrouwen van de bevolking en ook van ons. Ons werk is door de jaren heen rijk gezegend door de HERE. Dit heeft mede te maken met de betrouwbaarheid en onbaatzuchtigheid van deze mensen. Dit geldt ook voor de ziekenhuisdirecteur Laci Agoston. Terugkijkend is dat toch wel een rode draad: onze goede contacten met de mensen daar, waarbij ook de namen horen van Istvan en Agnes Kiss en Joseph en Etelka Kelemen. Al deze mensen hebben we formeel en informeel ook weer ontmoet op onze laatste voorjaarsreis (april 2010).

Voorjaarsreis 2010

Met twee auto's vol vertrokken wij april jl. weer met 6 man naar Baraolt. Roemenie binnenrijdend, valt op dat de wegen beter en beter worden. Zo was er nu rondom Cluj een prachtige snelweg van een kilometer of 40, gebouwd met EU-geld. We waren perplex, een soort van omgekeerde cultuurschock. Het is te hopen dat deze vooruitgang verder wordt doorgezet. Toch moet je je er niet op verliezen. Er is nog bittere armoede daar en bijvoorbeeld de zorg voor zieken en gehandicapten is bepaald nog niet op orde. In onze gesprekken met de mensen in Baraolt kwam dit ook steeds naar voren. "Denk niet dat we er al zijn. Jullie hulp en ondersteuning blijft dringend nodig". Ze zien met lede ogen aan dat een aantal hulporganisaties besloten heeft om hun activiteiten te stoppen. De redenen hiervoor zijn divers: men wordt het na zoveel jaren moe om zich nog in te zetten, anderen zien hun financiële middelen opdrogen etc. Aanvankelijk wilden ook wij een soort van exit-strategie hanteren: langzaam terugtrekken met achterlating van een financiële bruidsschat. Om tal van redenen zijn we echter gaan spreken over een transitiestrategie. We willen onze bakens verzetten, maar de verbinding tussen Goes en Baraolt blijft bestaan. Zo blijft er nog steeds dringende behoefte aan de blikken met groenten voor het ziekenhuis en incontinentiematerialen voor de thuiszorg. Als voorbeeld voor het nieuwe beleid is nu dat niet wij, maar dat zij een

vrachtwagen regelen voor het transport. We mochten in april jl. vernemen dat dit prima is verlopen en dat dit ook dit jaar en daarna wel weer zal lukken. Niet altijd lukt het om de hulp goed af te stemmen. Zo hadden we van tevoren gehoord dat er behoefte was aan orthopedische schoenen. Deze zijn met het transport meegegaan, maar tot op heden niet gebruikt! We hadden ongevraagd ook een partij borstprothesen meegeven. Dit was dus niet volgens onze visie, maar wat bleek. Deze kunstborsten voor vrouwen met borstkanker vlogen de deur uit en ze kunnen er veel meer gebruiken, ook voor de (wijd) omliggende gebieden. En zo zijn we steeds weer bezig om vraag en aanbod op elkaar af te stemmen. We blijven voor dit soort activiteiten geld nodig hebben en zijn dankbaar dat we tot op heden de middelen kregen. In de week dat we er waren hebben we vergaderd met de ziekenhuisdirectie en met het Litra-bestuur. We hebben zo het één en ander geëvalueerd, waarbij nog met ere mag worden genoemd de diaconale zomerreis van jongeren uit onze kerkelijke gemeente in 2009. Met was zeer te spreken over hun inzet en kwaliteit. Ook het zomerkamp voor de zigeunerkinderen was weer goed geweest. Vrij onverwacht kwam er tijdens de gesprekken echter iets anders naar voren, waarvan we diep onder de indruk kwamen.

Voorbereidingen voedseltransport in volle gang!

Door Laci Agoston, de ziekenhuisdirecteur, is aangegeven dat hij voor eind september een vrachtwagen voor het jaarlijkse transport zal regelen. Ondertussen worden hier in Nederland de nodige voorbereidingen voor het transport getroffen. Zo staat bij Coroos Conserve BV in Kapelle weer een grote hoeveelheid conserven gereed. In de container bij familie Nieuwdorp in Kapelle staan een lading incontinentiemateriaal en een groot aantal ziekenhuismaterialen te wachten. Van het Admiraal de Ruyter Ziekenhuis (Goes/Vlissingen) hebben we de volgende materialen ontvangen: 10 ziekenhuisbedden inclusief matrassen, 10 nachtkastjes, een verlosbed, een paar roestvrijstalen babybadjes, diverse infuuspalen, een groot aantal uniformen en ander klein materiaal. Met het transport gaat ook de jaarlijkse zending glucosestrips voor het ziekenhuis en de huisartsen mee. Vanaf deze plaats willen we de sponsors dan ook hartelijk danken!

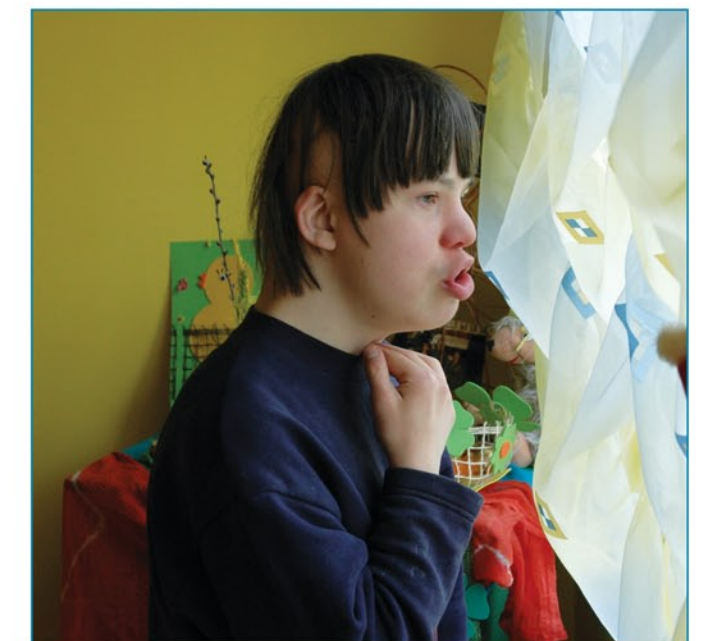
Litra-huis

In het door ons geschonken Litra-gebouw was tot 2 jaar geleden de uitleenpost voor de thuiszorg gevestigd. Inmiddels is deze activiteit verplaatst naar een naastgelegen ruimte en wordt het huis nu gebruikt door de plaatselijke stichting "Hisszük, hogy fontosak" (vertaald: "We geloven dat ze belangrijk zijn") voor de opvang van meervoudig gehandicapte kinderen en jongvolwassenen. Het betreft hier een 15-tal mensen met uiteenlopende handicaps als blindheid, doofheid, zwakbegaafdheid, epilepsie, autisme. Al deze kinderen worden 's ochtends opgehaald door een busje, krijgen een maaltijd en worden door vrijwilligers beziggehouden. Er is ook een klein sportzaaltje en een tuin.

De kinderen gaan heel graag hiernaar toe, anders zouden ze ook maar een beetje thuis zitten. Andere voorzieningen zijn er in de regio namelijk niet. De capaciteit is echter beperkt en er is een wachtlijst. Zo is er bijvoorbeeld nu een autistisch kind, voor wie nog geen plaats is. De ouders weten er thuis geen raad mee en soms wordt ze i.v.m. haar gedrag in het varkenshok opgesloten! Dat is voor ons toch onvoorstelbaar en schrijnend om te moeten horen?

Het ophalen en brengen van de kinderen uit Baraolt en omgeving kost zoveel diesel –per dag wordt er ca. 100 km gereden– dat ze er nauwelijks nog geld voor hebben. Een Belgische sponsor heeft zich namelijk teruggetrokken en nu zitten ze in nood. Gelukkig konden wij een gedeelte van deze transportkosten voor onze rekening nemen, dankzij het geld dat het 50-jarig jubileum van onze kerkelijke gemeente heeft opgebracht. De hoofdleidster, Vera, vroeg ons nadrukkelijk om ondersteuning. Zij en haar medewerkers, waaronder een pedagoge, realiseren zich namelijk dat ze tekort komen op het gebied van therapieën. Zij zouden graag instructies krijgen van een logopediste en kinderfysiotherapeut. Ook zou een Nederlandse vrijwilliger / pedagogisch medewerkster voor het werk daar van harte welkom zijn. Maar er was nog meer. De kinderen daar worden ook ouder en hoe mooi zou het zijn als ze zich nuttig zouden gaan voelen door het hebben van een zinvolle dagbesteding. Denk maar aan een soort van sociale werkplaats. Tenslotte was er nog een pijnlijk onderwerp. Vele ouders zijn bang dat ze op den duur niet meer voor hun ouder wordende kinderen kunnen zorgen. Hoe mooi zou het zijn als er op termijn voor deze gehandicapte medemensen een huis zou komen met permanente opvang? Een soort van gezinsvervangend tehuis dus. Vera vertelde dat dit haar grote droom is. We hebben het aangehoord, we hebben geen toezeggingen gedaan, maar op de terugweg en in Nederland hebben we er uitgebreid over nagedacht.

Toekomst

Al vergaderend en biddend zijn we tot de conclusie gekomen dat wij als Stichting Comité Baraolt niet weg mogen en kunnen gaan. Sommige "oude" activiteiten moeten doorgaan (voedselconserven, incontinentiematerialen, zomerkamp), terwijl nieuwe uitdagingen op onze weg komen. Dit laatste betreft dan de opvang, behandeling en tijdsbesteding van de meervoudige gehandicapte kinderen en volwassenen in Baraolt en omgeving. We zijn vastbesloten om ons in te (blijven) zetten voor de mensen in Baraolt, die op steeds zo wonderlijke wijze op onze weg zijn gekomen. We voelen ons door de HERE geroepen. Voor dit werk is uw betrokkenheid van essentieel belang. We hopen op en verwachten uw blijvende ondersteuning. Helpt u mee de droom van Vera te verwezenlijken?

Met hartelijke groet,
Stichting Comité Baraolt

Beeld

Gehandicapte kinderen in het Lистра-huis

De gymzaal van het Lистра-huis

Ontspanning in het Lистра-huis

Ophalen en brengen van de kinderen uit de omgeving

Secretaris subgroep PR-activiteiten: Henk Scherrenburg

Nassaulaan 21, 4461 ST Goes

T 0113-259464

E stichtingcomitebaraolt@planet.nl

I www.stichtingcomitebaraolt.nl

Girorekening 1687806, t.n.v. Penningmeester Stichting Comité Baraolt – Kloetinge

Stichting Comité Baraolt gaat uit van de Christelijke Gereformeerde Kerk te Goes